

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Brno, Lidická 960/81, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 30. 4. 2025, č. j. 78 Az 7/2024 - 21,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 13. 6. 2025 domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 30. 4. 2025, č. j. 78 Az 7/2024 - 21 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2024, č. j. OAM-332/ZA-ZA11-VL15-2024, jímž žalovaný rozhodl tak, že se se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neuděluje.

[2] Nejvyšší správní soud obdržel dne 8. 1. 2026 od stěžovatele podání označené jako „*Zpětvezetí kasační stížnosti*“, jímž vzal stěžovatel svoji kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, „*sp. zn. II-266/2023*“ ze dne 30. 4. 2025, v celém rozsahu zpět.

[3] Jelikož však v tomto podání byla zcela evidentně chybně uvedena spisová značka napadeného rozsudku krajského soudu (II-266/2023), vyzval Nejvyšší správní soud zástupce stěžovatele přípisem ze dne 14. 1. 2026, č. j. 21 Azs 123/2025 - 32, ke sdělení, zda se skutečně jedná o zpětvezetí kasační stížnosti podané proti napadenému rozsudku. Zástupce stěžovatele podáním ze dne 19. 1. 2026 soudu sdělil, že podání ze dne 8. 1. 2026 je skutečně zpětvezetím kasační stížnosti proti napadenému rozsudku.

[4] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

[5] Podle § 47 písm. a), věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[6] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatele, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel zamýšlel ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, postupoval Nejvyšší správní soud dle shora citovaných ustanovení, ve spojení s § 120 s. ř. s., a řízení o kasační stížnosti zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2026

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu